Céad Litir Naomh Pól chuig na

TEASALÓNAIGH

Beannú

1 Pól agus Silveánas agus Tiomóid ag beannú d’eaglais na dTeasalónach, i nDia an
tAthair agus sa Tiarna Íosa Críost. Grásta chugaibh agus síocháin.

Creideamh na dTeasalónach

[2]Ní stadaimid ach ag gabháil buíochais le Dia mar gheall oraibh uile agus ag
cuimhneamh oraibh gan staonadh inár n-urnaithe. [3]Cuimhnímid i láthair Dé, ár nAthair, ar
a bhríomhaireacht atá bhur gcreideamh, ar a dhícheallaí atá bhur ngrá agus ar a
sheasmhacht atá bhur ndóchas as ár dTiarna Íosa Críost. [4]A bhráithre, a bhfuil gnaoi Dé
oraibh, tá a fhios agaibh mar a roghnaigh sé sibh; [5]mar ní le briathra béil amháin a tháinig
ár ndea-scéal chugaibh ach le cumhacht agus le lándeimhniú an Spioraid Naoimh. Agus
tá a fhios agaibhse mar a thugamar ár saol, fad a bhíomar in bhur measc, ar mhaithe libh.
[6]Agus rinne sibhse aithris orainn agus ar an Tiarna, mar d’ainneoin gach anacra ghlac
sibh leis an mbriathar uainn le lúcháir an Spioraid Naoimh, [7]sa tslí go raibh sibh mar

shampla ag a bhfuil de chreidmhigh sa Mhacadóin agus in Acháia. [8]Mar is uaibhse amach
a leath briathar Dé, agus ní sa Mhacadóin agus in Acháia amháin é, mar tá scéal bhur
gcreidimh i nDia scaipthe san uile áit, i dtreo nach gá dúinne aon ní a rá faoi. [9]Tá na
daoine féin ag cur síos ar an bhfáilte a chuir sibh romhainn agus mar a chas sibh ar Dhia ó
na déithe bréige chun dul ag seirbhís don fhíorDhia beo [10]agus chun feitheamh lena Mhac
Íosa a theacht ó na flaithis – an Mac a thóg sé ó mhairbh agus atá dár bhfuascailt ón
bhfearg atá le teacht.

Saothar Phóil i dTeasaloinicé

2 Tá a fhios agaibh féin, a bhráithre, nárbh aon turas in aistear ár gcuairt oraibh. [2]Bhí
drochíde agus tarcaisne faighte i bhFilipí againn roimhe sin, mar is eol daoibh, ach
fuaireamar de mhisneach ó Dhia a dhea-scéal a fhógairt daoibhse d'ainneoin fhreasúra
láidir. [3]Ní mearbhall aigne ná drochintinn a bhí dár spreagadh ná ní ag iarraidh daoine a
mhealladh a bhíomar; [4]ach de bhrí gurbh fhiú le Dia sinn a dhea-scéal a chur inár gcúram,
craolaimid é dá réir, ní d'fhonn daoine a shásamh ach d'fhonn Dia a shásamh, mar is
eisean a phromhann ár n-intinn. [5]Agus mar is eol daoibh féin, ní dhearnamar plámás libh
riamh, [6]agus tá a fhios ag Dia nach ar scáth na sainte a bhíomar ag obair ná ag lorg molta
ó dhaoine, uaibhse ná eile, [7]cé go bhféadfaimis bheith teann oraibh mar thoscairí ó
Chríost. Ach bhíomar chomh séimh, fad a bhíomar in bhur measc, le banaltra ag muirniú
a páistí. [8]Bhíomar chomh ceanúil sin oraibh go rabhamar sásta ní amháin an dea-scéal a
roinnt oraibh ach ár n-anam féin a roinnt oraibh chomh maith, agus a ansa linn a bhí sibh.

[9]Is cuimhin libh, a bhráithre, an saothar agus an sclábhaíocht a rinneamar; mar a
bhímis ag obair de lá is d'oíche ar eagla go mbeimis inár muirín ar dhuine ar bith agaibh
le linn dúinn dea-scéal Dé a chraobhscaoileadh daoibh. [10]Tá a fhianaise oraibh féin agus
ar Dhia go rabhamar ionraic macánta neamhurchóideach libhse, a bhfuil an creideamh
agaibh. [11]Mar is eol daoibh, bhíomar le gach duine agaibh mar bheadh athair lena pháistí,
[12]do bhur spreagadh agus do bhur misniú, agus ag agairt oraibh bhur saol a thabhairt mar
is dual de réir Dé atá ag glaoch oraibh isteach ina ríocht ghlórmhar féin.
[13]Agus tá cúis eile againn le bheith ag gabháil buíochais gan staonadh le Dia: de bhrí,
nuair a ghlac sibh le briathar Dé a chuala sibh uainn, nach mar theachtaireacht dhaonna a
ghlac sibh é ach mar bhriathar Dé, agus sin é go díreach an rud atá ann dáiríre, mar is é
Dia atá ag obair ionaibhse a bhfuil an creideamh agaibh. [14]Tá sibhse, a bhráithre, ag
leanúint lorg eaglaisí Dé atá in Íosa Críost ar fud Iúdáia; mar tá an íde chéanna faighte
agaibhse ó bhur gcomhthírigh agus a fuair siadsan ó na Giúdaigh, [15]ón mbuíon chéanna a
d'imir bás ar an Tiarna Íosa agus ar na fáithe agus a rinne géarleanúint orainne. Níl Dia
buíoch díobh, áfach, agus is naimhde iad don chine daonna, [16]mar go bhfuil siad ag cur
bac orainne labhairt leis na gintlithe d'fhonn is go slánofaí iad. Sa tslí sin tá siad ag cur
barr ar a bhfuil de pheacaí déanta acu riamh anall; ach tá fearg Dé tagtha suas leo faoi
dheireadh.

Fonn ar Phól na Teasalónaigh a Fheiceáil

[17]Maidir linn féin, a bhráithre, ní rabhamar scartha libh ach tamall beag aimsire – as
raon ár súl a bhí sibh ach ní as raon ar gcroí – nuair a tháinig dúil rómhór orainn bhur

ngnúis a fheiceáil arís. [18]Bhí fonn orainn teacht chugaibh – ba mhian liomsa, Pól, teacht chugaibh arís agus arís eile – ach choisc Sátan orainn é. [19]Tar éis an tsaoil, cén t-ábhar dóchais agus áthais atá againn ach sibhse? Cén chraobh a bheidh againn le maíomh aisti os comhair an Tiarna Íosa Críost, nuair a thiocfaidh sé, ach sibhse? [20]Sea, is sibhse, go deimhin údar ár mórtais agus ár lúcháire.

Misean Thiomóid

3 Dá chionn sin nuair nár fhéadamar é a sheasamh a thuilleadh, shocraíomar go bhfágfaí sinn féin inár n-aonar san Aithin, [2]agus sheolamar chugaibhse ar mbráthair Tiomóid, fear atá ina chúntóir ag Dia i bhfógairt dea-scéal Chríost. Sheolamar chugaibh é chun sibh a dhaingniú agus a neartú in bhur gcreideamh, [3]ar shlí nach suaithfí aon duine agaibh le trioblóidí na huaire. Tá a fhios agaibh féin gurb é seo an rud atá ceaptha dúinn. [4]Dúramar libh cheana, fad a bhíomar in bhur measc, go raibh ciapadh i ndán dúinn; rud a tharla mar is eol daoibh. [5]Sin é an fáth nár fhéad mé é a sheasamh a thuilleadh agus ar chuir mé teachtaire ag triall oraibh ag cur tuairisc bhur gcreidimh ar eagla go mbeadh an cathaitheoir tar éis an cathú a chur oraibh agus go mbeadh ár saothar in aisce againn.

[6]Nuair a tháinig Tiomóid ar ais chugainn uaibh anois beag, áfach, is é an scéal maith a bhí aige dúinn ar bhur gcreideamh agus ar bhur ngrá. D’inis sé dúinn go mbíonn sibh ag cuimhneamh go ceanúil orainn i gcónaí agus go bhfuil sibh chomh mór ag tnúth lenár bhfeiceáil agus atáimidne libhse. [7]Mar sin de, a bhráithre, ba mhór an tógáil chroí dúinn bhur gcreideamhsa i lár ár gcuid angair agus ár gcuid anacra, [8]mar gur beo dúinne anois

nuair atá sibhse ag seasamh an fhóid go daingean sa Tiarna. [9]Cén buíochas is féidir dúinn
a ghabháil le Dia as a bhfuil de lúcháir curtha orainn agaibh os comhair ár nDé? [10]Bímid á
ghuí go dúthrachtach de lá is d'oíche go bhfeicfímid bhur ngnúis arís agus, cibé bearna
atá ar bhur gcreideamh, go líonfaimid í. [11]Go ndéana Dia, ár nAthair, agus Íosa ár
dTiarna, ar mbóthar chugaibh a réiteach dúinn. [12]Agus go ndéana an Tiarna bhur ngrá dá
chéile agus do chách eile a mhéadú go fras nó go mbeidh sé ar aon chéim leis an ngrá atá
againne daoibh. [13]Agus go ndaingní sé bhur gcroíthe sa naofacht sa tslí go mbeidh siad
gan cháim os comhair Dé, ár nAthair, ar theacht dár dTiarna Íosa agus a chuid naomh in
éineacht leis.

Naofacht agus Grá

4 Rud eile de, a bhráithre, fuair sibh le fios uainne – conas ba chóir daoibh bhur saol a
thabhairt chun Dia a shásamh agus tá sibh ag déanamh amhlaidh cheana. Táim á
iarraidh d'achainí anois oraibh in ainm an Tiarna Íosa, déanamh níos fearr fós. [2]Tá a fhios
agaibh cad iad na treoracha a thugamar daoibh ar údarás an Tiarna Íosa. [3]Is é is toil le
Dia go mbeadh sibh naofa, go seachnódh sibh an drúis, [4]go dtuigfeadh gach duine agaibh
conas a chorp a choimeád go naofa agus faoi urraim [5]agus gan a bheith tugtha do na
paisin ainrianta ar nós na bpágánach nach bhfuil aon aithne ar Dhia acu; [6]gan éagóir ná
calaois a dhéanamh ar bhráthair i gcúis dlí, mar go n-agraíonn an Tiarna na nithe sin uile
ar dhaoine faoi mar a dúramar agus mar a dhearbhaíomar daoibh cheana. [7]Ní chun na
neamhghlaine a ghlaoigh Dia sinn ach chun na naofachta. [8]Más ea, an té a dhiúltaíonn

don teagasc seo, ní do dhaoine a dhiúltaíonn sé ach do Dhia a thugann a Naomh-Spiorad daoibh.

[9]Maidir leis an ngrá bráthar ní gá aon ní a scríobh chugaibh ina thaobh mar go bhfuil teagasc faighte agaibh féin ó Dhia i dtaobh grá a thabhairt dá chéile. [10]Sin é go díreach atá á dhéanamh agaibh do na bráithre uile ar fud na Macadóine. Ach táimidne á iarraidh oraibh, a bhráithre, déanamh níos fearr fós, [11]agus é bheith ina aidhm agaibh saol suaimhneach a chaitheamh, bhur ngnó féin a dhéanamh agus oibriú le bhur lámha féin de réir mar a dúramar libh cheana. [12]Sa tslí sin beidh meas ag na díchreidmhigh oraibh agus ní bheidh sibh ag brath ar dhuine ar bith.

Téarnamh an Tiarna Íosa

[13]Níor mhaith liom, a bhráithre, go mbeadh sibh aineolach i dtaobh na marbh i dtreo nach mbeadh sibh dobrónach ar nós na ndaoine eile atá gan aon dóchas. [14]Creidimid go bhfuair Íosa bás agus gur aiséirigh sé; ar an gcuma chéanna an mhuintir a fuair bás i bpáirt le Críost, tabharfaidh Dia iad siúd leis ón mbas chomh maith. [15]Agus tá an méid seo le rá againn libh ar fhocal an Tiarna féin: an méid a fhágfar beo dínn go dtí teacht an Tiarna, ní bheidh aon bhuntáiste againn orthu sin a bheidh tar éis bháis: [16]mar nuair a thabharfar an fógra le glór an ardaingil agus le trumpa Dé, tiocfaidh an Tiarna féin anuas ó neamh agus ar dtús éireoidh na mairbh i gCríost. [17]Ansin an méid a bheidh fágtha beo dínn, ardófar chun siúil sinn mar aon leo trí na néalta in airicis an Tiarna sa spéir, agus ar an gcuma sin beimid i dteannta an Tiarna go deo. [18]Déanaigí a chéile a mhisniú, más ea, leis na briathra sin.

5 Maidir le hamanna agus uaineacha, a bhráithre, ní gá scríobh chugaibh ina dtaobh.
[2]Tá a fhios agaibh féin go beacht gur mar a bheadh bithiúnach san oíche a thiocfaidh
an Lá úd an Tiarna. [3]Nuair a bheidh daoine á rá: “Táthar slán sábháilte,” ansin gan
choinne is ea a thiocfaidh an tubaiste, mar a thagann an tinneas ar bhean atá trom, agus ní
bheidh aon éalú acu uaithi. [4]Ní sa dorchacht atá sibhse, áfach, a bhráithre, go dtiocfadh
an lá úd aniar aduaidh oraibh mar a bheadh bithiúnach. [5]Is clann an tsolais sibhse go
huile, clann an lae. Ní leis an oíche ná leis an dorchacht sinn. [6]Ná bímis inár gcodladh, dá
bhrí sin, ar nós daoine eile, ach bímis inár ndúiseacht agus ar ár gciall. [7]Istoíche is ea a
chodlaíonn na codlatánaigh agus istoíche a bhíonn na meisceoirí ar meisce. [8]Ach ós den
lá sinne, fanaimis ar ár gciall; cuirimis umainn an creideamh agus an grá mar lúireach
agus dóchas ár slánaithe mar chafarr. [9]Ní hí an fhearg atá ceaptha dúinn ag Dia ach go
mbainfimis ár slánú amach trínár dTiarna Íosa Críost, [10]a fuair bás ar ár son chun go
mbeimis beo ina theannta, cibé acu beo nó marbh dúinn. [11]Dá bhrí sin, leanaigí ag
spreagadh a chéile agus ag treisiú le chéile faoi mar atá sibh a dhéanamh cheana.

Comhairle Dheireanach

[12]Iarraimid oraibh, a bhráithre, ómós a thabhairt dóibh siúd atá ag saothrú go dian in
bhur measc agus atá do bhur stiúradh in ainm an Tiarna agus atá ag tabhairt comhairle
daoibh. [13]Bíodh meas agus cion as cuimse agaibh orthu mar gheall ar a gcuid oibre.
[14]Mairigí le chéile go síochánta. Impímid oraibh, a bhráithre, foláireamh a thabhairt do
na daoine neamhchúiseacha, na daoine faiteacha a spreagadh, cabhrú leis na laga agus

bheith foighneach le cách uile. [15]Féachaigí chuige nach ndéanfaidh aon duine agaibh an t-olc in aghaidh an oilc. Cuirigí romhaibh an mhaith a dhéanamh i gcónaí dá chéile agus do chách eile. [16]Bíodh lúcháir oraibh i gcónaí. [17]Bígí ag guí gan staonadh [18]agus ag gabháil buíochais as gach ní; sin é an ní is áil le Dia uaibh in Íosa Críost. [19]Ná múchaigí an Spiorad; [20]ná déanaigí neamhshuim de na ráite fáidhiúla. [21]Déanaigí gach ní a thástáil; cloígí leis an maith [22]agus seachnaígí gach aon sórt oilc.

[23]Go ndéana Dia na síochána féin, sibh a naomhú go smior; agus go gcoimeádtar slán gan locht sibh idir spiorad agus anam agus chorp i gcomhair theacht ár dTiarna Íosa Críost. [24]Mar is intaofa an té úd atá ag glaoch oraibh agus déanfaidh sé é sin. [25]A bhráithre, bígí ag guí orainne chomh maith. [26]Beannaígí do na bráithre uile leis an bpóg naofa. [27]Cuirim oraibh as ucht an Tiarna an litir seo a léamh do na bráithre uile. [28]Grásta ár dTiarna Íosa Críost go raibh agaibh.